

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af byggeleven, planloven og lov om statens byggevirksomhed m.v. (Handicaptilgængelighed og adgang til at iværksætte undersøgelser af alvorlige ulykker i byggeriet).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 10/12 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Flemming Damgaard Larsen (V):

Venstre støtter lovforslaget. Lovforslaget omhandler jo flere elementer, men det er især to hovedelementer, der påkalder sig opmærksomhed, nemlig at skabe øget tilgængelighed i det eksisterende byggeri og at give adgang til at iværksætte undersøgelser om alvorlige ulykker i byggeri.

Venstre hilser med glæde, at der nu tages fat på også at forbedre tilgængeligheden i det eksisterende byggeri, nemlig ved ombygninger. Det er meget vigtigt, at vi hele tiden holder os for øje, hvordan vi flest mulige steder kan forbedre handicaptilgængeligheden. Det gælder både i det åbne rum, i naturen og i bygninger.

Kl. 15.40

Med hensyn til bygninger har vi et meget fint dokument som inspirationskilde, nemlig standarden DS 3028. På visse områder kan det være hensigtsmæssigt at implementere DS 3028 i lovgivningen, men på andre områder kan det være fornuftigt at se på, om DS 3028 kan inspirere til at finde alternative løsninger. Den mangfoldighed skal vi hele tiden arbejde med.

Med lovforslaget her sikres det, at det omfatter de bygninger, hvor det kommer flest muligt handicappede til gode, ved at det er offentligt tilgængeligt byggeri og erhvervsbebyggelse til service og administration, der tænkes på.

For at sikre, at ejendomsejere eller erhvervslejerne eller bygherrer i det hele taget ikke skal vælge slet ikke at lave ombygninger overhovedet, er det fornuftigt, at der med lovforslaget sættes en maksimalgrænse på 12,5 pct. af ombygningssummen. Hvis en sådan grænse ikke indføres, vil mange ombygningsplaner formentlig aldrig blive ført ud i livet, hvorved vi vil stå i den situation, at bygninger med dårlig handicaptilgæn-

gelighed slet ikke vil få forbedringer. Også her gælder det, at ethvert skridt i den rigtige retning er bedre end slet intet skridt.

Det er også helt rigtigt, som lovforslaget siger på, at ombygningen skal ses som en samlet pakke, så vi ikke står i den absurde situation, at tilgængelighed bliver skabt for at komme ind i en bygning, men ikke for at komme rundt i bygningen, eller at toiletforholdene ikke er handicapegnede.

Med hensyn til at iværksætte undersøgelser af alvorlige ulykker i byggeriet har det jo sit udspring i Siemens Arena-sagen. Den alvorlige ulykke har lært os, at der er behov for at skabe klarhed for, at de offentlige myndigheder, ja, i det hele taget offentligheden skal have adgang til oplysninger om de tekniske årsager til ulykken, hvis disse undersøgelser foretages af private. Ligeledes skal det være muligt at iværksætte offentlige undersøgelser, hvor det drejer sig om alvorlige ulykker i bygninger, som er samlingssted for mange mennesker.

Det er vigtigt at understrege, at det ikke er meningen, at oplysningerne eller undersøgelserne skal anvendes til at fastlægge ansvarsforhold, men at fastslå et begivenhedsforløb samt de tekniske årsager til selve ulykken. Herved kan myndighederne anvende oplysninger til at modvirke, at lignende ulykker sker i fremtiden, altså at vidensindsamling kan anvendes til regelfastsættelse.

Den metode, som lovforslaget lægger op til, er rosværdig. Her bliver det muligt at tilrettelægge en undersøgelse, der er rettet direkte mod den konkrete ulykke. Det er langt bedre end at nedsætte en permanent havarikommission. Det er jo sådan, at alvorlige ulykker i byggeriet, som vi heldigvis ikke har mange af, er meget forskelligartede. Derfor er det bedst at sætte ind direkte mod den konkrete problemstilling ved den pågældende ulykke.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

I sidste uge havde vi et besøg i Boligudvalget af De Samvirkende Invalideorganisationer, og der bed jeg mærke i, at Venstres ordfører meget interesseret littede til de synspunkter, som organisationernes Stig Langvad kom med.

Jeg vil på den baggrund spørge, om Venstres ordfører virkelig synes, at det her er tilstrækkeligt til at imødekomme DS' s ønsker, og om det ikke gør spor indtryk på Venstres ordfører, at både handicaporganisationerne, Kommunernes

Landsforening, Københavns Kommune og Advokatrådet problematiserer den grænse på 12,5 pct. af byggesummen, hvor der peges på, at man kan omgøre den, at man der kan tænke kreativt, så det krav om tilgængelighed i virkeligheden bortfalder.

Er retskravet i det her lovforslag godt nok efter Venstres opfattelse?

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det således, og det fremgår jo også af hørings svarene, at DSI og andre meget gerne vil gå langt videre end det, der er lagt op til her. Og det er helt klart, at vi aldrig kan komme langt nok, men det er det, vi til stadighed må arbejde med og få implementeret på en hensigtsmæssig og fornuftig måde hen ad vejen. Og det her er et godt skridt i den rigtige retning.

Så finder vi også ud af, at der er andre sider, der skal arbejdes med omkring handicaptilgængelighed. Det synes jeg vi gør fornuftigt, og det er jo også det, regeringen her tager fat i. Jeg synes, det er rigtig godt, at vi til stadighed arbejder med det. Vi bliver aldrig færdige. Vi bliver aldrig nogen sinde færdige, lige meget hvor godt vi gør det.

Med hensyn til det med de 12,5 pct. er det helt rigtigt, at det også kom frem i hørings svarene, at der er et problem omkring det. Men jeg har fået forsikret, at man vil tage det op i ministeriet med de vejledninger, der skal laves, således at man minimerer den risiko.

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er trist at erfare, at det meget positive kropssprog, der var i sidste uge, ligesom har ændret sig lidt i forhold til De Danske Invalideorganisationer, fordi de netop lagde op til en meget pragmatisk håndtering af tilgængelighed.

Selvfølger er det dyrt, og selvfølgelig kan man ikke hente månen eller solen ned på jorden, uden at det koster rasende mange penge. Men det, de peger på, er, at man ved nyt byggeri skal tænke tilgængeligheden ind i planlægningen fra starten, og det koster sådan set ikke de beløb, som har været i cirkulation.

Jeg har et andet spørgsmål, nemlig i forbindelse med det, Kommunernes Landsforening siger, at det kommer til at koste meget i administration. Der siger ministeren så i det høringspapir, vi har fået, at så kan man jo bare lægge det

på byggesummen og på gebyret. Vil det ikke støde imod Venstres skatteeftønske, at man simpelt hen den vej rundt får lagt udgifterne på bygherrerne?

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Til det sidste kan jeg svare nej. Det er jo den mulighed, man har i kommunerne, at når man vil have en ydelse, så må man også betale for den. Og det er det, det handler om.

Til det første spørgsmål vil jeg lige præcisere, at det, vi taler om i det her lovforslag, jo er ombygning af eksisterende byggeri, det er ikke nybyggeri. Og vi skal, som jeg også i både min ordførertale og også senere her har været inde på, til stadighed arbejde med denne problematik. Det gør vi i bygninger, det gør vi ude i naturen, og det gør vi i det åbne rum og alle steder. Vi skal arbejde med denne her problematik, så vi hele tiden får de bedste løsninger.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg hæftede mig ved, at hr. Flemming Damgaard Larsen i sit ordførerindlæg lagde meget positivt og pragmatisk op til den standard for tilgængelighed, der hedder DS 3028, hvor jeg sådan set var meget enig i Venstres pointer med, at i nogle sammenhænge er de regler, der er i bygningsreglementet i dag, tilstrækkelige, og i nogle sammenhænge ligger der nogle bedre forslag i DS 3028.

Derfor vil jeg spørge Venstre, om ikke vi kunne give hinanden tilsagn om i udvalgsarbejdet at kigge nærmere på, hvilke steder det er, at DS 3028 indebærer nogle forbedringer af det eksisterende bygningsreglement, så man faktisk får noget tilgængelighed, som også fungerer i virkeligheden, som jeg ved at hr. Flemming Damgaard Larsen også hørte om under DSI's foretræde i Boligudvalget. Kan vi ikke give hinanden det tilsagn?

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det jo således, at DS 3028 er et meget omfattende værk, og det er jo meget, meget detaljeret. Jeg kan næppe forestille mig, at der bliver mulighed for det i denne her forbindelse, men, som jeg sagde i min ordførertale, DS 3028 indeholder jo rigtig mange gode inspirationer, og det skal vi altså stadig væk arbejde med, ikke kun i denne her sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er svært at være uenig i, at DS 3028 er meget omfattende, og jeg tror ikke, der er nogen her, som forestiller sig, at man skal i gang med den store kopimaskine og kopiere siderne fra standarden over i bygningsreglementet. Mit ambitionsniveau i mit spørgsmål var også langt lavere end det. Det var, om ikke vi i fællesskab kunne pille de tre-fire-fem vigtigste ting ud, hvor jeg forestiller mig, vi kunne være fuldstændig enige om, at der her er nogle forbedringer i DS 3028 sammenlignet med bygningsreglementet, om ikke vi kunne være enige om lige at få de fire-fem små steder føjet ind i bygningsreglementet, så man faktisk kombinerer det bedste fra de to verdener.

Der, hvor bygningsreglementet er det bedste, fastholder vi det, og på de punkter, hvor alle kan være enige om, at en inkorporering af DS 3028 i bygningsreglementet ville skabe bedre tilgængelighed og bedre vilkår for bygherren, finder vi i fællesskab ud af det.

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg mener, det er klogt, at vi i denne her sammenhæng holder os til det, som det her lovfor-slag omfatter, og så lad os hen ad vejen se på, om der er andre sider af DS 3028, som det kan være rimeligt og meget fornuftigt at arbejde med.

Det er jo ikke første gang, at den nuværende regering har ladet sig inspirere af de ting, der står i DS 3028, til at forbedre handicap-tilgængeligheden. Det er jo sket adskillige gange. Det viser, at der er en vilje til det. Jeg synes, det er rigtigt, at vi tager det hen ad vejen på en måde, så alle har sjælen med.

Kl. 15.50

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Jytte Andersen som ordfører.

Jytte Andersen (S):

Forslaget her er endnu et eksempel på det, jeg vil kalde en pakkeløsning, hvor man har poollet forskellige forslag. Jeg vil kommentere forslaget om tilgængelighed.

Ved åbningen af Det Europæiske Handicapår 2003 holdt ministeren en fremragende og meget løfterig tale om nødvendigheden af at sikre handicappede reel tilgængelighed. Jeg citerer:

»Regeringens overordnede målsætning med handicappolitikken er det tilgængelige samfund.«

Derefter kommer der en lang række meget præcise formuleringer om, hvad handicappede skal have ret til i vores samfund, såsom et liv, hvor man kan vælge, hvor man vil bo, et liv, hvor man har mulighed for at arbejde og forsørge sig og sine, et liv, hvor man kan gå på museer, på biblioteker osv., og det ville regeringens handicapplan sikre.

Jeg syntes, det var en god tale, jeg syntes, det var en tale, der skabte forventninger, men jeg vil sige, at holdt op over for de relativt begrænsede – erkendt – forbedringer, der ligger i det her forslag, som dog er af lidt mere uforpligtende og uklare karakter, synes jeg faktisk næsten, man kan tale om et løftebrud, og det synes jeg er utrolig trist.

Erhvervsbyggeri til administration og service og offentligt tilgængelige bebyggelser skal sikres bedre tilgængelighed, såfremt ministeren skønner det er nødvendigt, og såfremt omkostningerne ikke overstiger 12,5 pct. af byggesummen.

Helt ærligt, det synes vi er for lavt et ambitionsniveau, vi synes ikke, det er godt nok.

Alle borgere i dette land har en ret til at færdes i vores byrum, institutioner, offentlige forvaltninger og butikker, uden at ministeren med en bemyndigelse i hånden skal kunne gå ind og vurdere, om det nu også er nødvendigt, og om det nu også er for dyrt.

Man må spørge, hvorfor ministeren ikke følger de givne løfter op med politisk handling. Er det skattestoppet? Er det viljen? Er det mulighederne? Er det angsten for, at byggebranchen, arkitekter, bygherrer osv. ikke bliver så glade?

Jeg vil godt sige, at i modsætning til tidligere er grundlaget for en bygge-lovgivning, der hviler på reel tilgængelighed for alle, til stede, netop fordi der er blevet udarbejdet en standard 3028. Den standard blev udarbejdet på baggrund af en debat i Folketinget, hvor et meget bredt flertal inklusive de to partier, der nu bærer regeringsansvaret, bakkede op om at sætte standardarbejdet i gang med det klare formål, at det skulle implementeres i lovgivningen, og at det skulle have nogle retlige forpligtelser og bindende virkninger for bygherrer.

Det arbejde er i gang, og – erkendt – ministeren har på nogle stræk rettet sig efter standarden, og det er vi sådan set meget tilfredse med, hvis nu også ministeren har tid til at høre efter. Vi er sådan set meget tilfredse med de dele af

det, hvor man har set på standard 3028, men vi synes faktisk godt, at med de forslag, der ligger på Folketingets bord, Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten fremsatte et forslag i går, Det Radikale Venstre har fremsat et forslag, og med den gode vilje, der erkendt er rundt omkring også hos ministeren og regeringen, vil vi opfordre ministeren til at inddrage Folketingets partier med henblik på at udarbejde en handlingsplan, hvor man både får taget fat på det eksisterende byggeri på baggrund af 3028, og hvor man får taget fat på nybyggeriet og de krav, vi skal stille til nyt byggeri i fremtiden. Det skal være min opfordring.

Vi støtter de forslag, som har at gøre med undersøgelsesarbejdet ved større ulykker, hvor der er mange mennesker. Jeg var ikke særlig aktiv i Boligudvalget, da det blev behandlet, men jeg har forstået på mine kolleger, at da var ministeren sådan meget uvillig til at sætte en undersøgelse i gang. Så jeg vil sige om det her forslag: Bedre sent end aldrig. Jeg synes, det er udmærket, at en minister har en bemyndigelse til virkelig at tage fat i sådan noget, som ikke er i orden byggemæssigt, så de dele støtter vi.

De andre dele i forslaget om husbåde og parkeringsforhold har vi nogle spørgsmål til, men vi vil arbejde positivt i udvalget med det.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg tror ikke, at nogen af os kan være uenig i, at vi selvfølgelig vil se positivt på alle de forbedringer, vi kan sætte i værk for at sikre, at handicappede har mulighed for at deltage i alt det liv, der foregår.

Men vi balancerer jo på en knivskarp æg, for på den ene side skal vi jo sikre tilgængeligheden, men på den anden side skal vi i de her tilfælde, hvor vi diskuterer eksisterende byggeri, sikre, at der til stadighed ombygges og renoveres. Vi skal altså sørge for, at den indsats, de penge, vi putter i det, står mål med udkommet, og sikre, at der også bliver puttet penge i ombygninger og renoveringer.

Når man nu ikke er tilfreds med det, der ligger her, og man vil gå videre, og vi kan jo alle sammen være enige om, at går man videre, koster det penge, så vil jeg bare stilfærdigt spørge: Hvor skal de penge komme fra?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det, vi taler om, er, at man i forhold til det nye byggeri skal stille nogle krav, hvor man tænker det her ind på tegnebrættet, ikke sådan at forstå, at alle bygninger skal være handicaptilgængelige over det hele, for sådan spiller klaveret trods alt heller ikke, det her er dyrt, men reelt tager fat på det. På samme måde, som vi stiller krav om, at tagkonstruktioner skal holde, at brandsikring skal holde, skal vi altså også stille krav om, at vores byggeri ikke dag ét, men måske i fremtiden skal kunne omgøres til at være tilgængeligt for handicappede. Det er sådan, vi tænker på det nye byggeri.

På det ældre byggeri er det erkendt en lidt vanskeligere sag, og jeg erkender også, at den model, regeringen har lagt op til, kan man forholde sig til, men jeg synes, det er dybt bekymrende og betænkeligt, at så mange, der skal sidde og administrere denne her regel, påpeger, hvor let det er at omgøre reglen, at tænke kreativt, og hvor svært det er at administrere og kontrollere. Det er meget problematisk, men selvfølgelig vil vi gerne drøfte det.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg synes ikke, der bliver svaret på spørgsmålet, for det, vi diskuterer her, er eksisterende byggeri. Det, som Socialdemokraternes ordfører bruger meget lang tid på, er at fortælle om alt det gode, man gerne vil gøre for nybyggeriet.

Nu skal vi sådan prøve at holde os til det, vi diskuterer i dag. Hvis man vil gå videre end det, der ligger her, og det vil altså sige gå videre end til at implementere elevatorer ved ombygninger i offentligt byggeri, gå videre i forhold til parkeringsforhold, toiletter og andet, når man snakker alle ombygninger, så kan vi jo også blive enige om, at så er det en meget, meget stor indsats og dermed også en meget bekostelig affære.

Så vil jeg bare gerne vide: Hvor skal de penge komme fra, når vi snakker eksisterende byggeri?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Vi vil gerne finde en model, hvor bygherrer, arkitekter, kommuner ikke kan sno sig uden om det ansvar og det ønske, som vi også ser i det her forslag, nemlig at i eksisterende byggeri skal der ved ombygninger tænkes tilgængelighed ind. Vi er bekymret for denne her model, netop fordi der er så mange, der peger på, hvor let det

er at omgøre den, og hvor stort et administrativt problem med kontrolmuligheder kommunerne har.

Vi har ikke stillet forslag om flere penge ved vores finanslovforhandlinger, så vi siger slet ikke, at vi kommer med flere penge, end ministeren gør her og nu på det her område. Vi siger bare, at man må kunne finde en model, hvor de, der bygger, og de, der har ansvar, bliver retligt forpligtet på det, og hvor der er kontrol og retshåndhævelse i det, så der ikke er omgåelsesmuligheder. Det er det, jeg peger på.

Kl. 16.00

Formanden:

Den næste ordfører er hr. Freddie H. Madsen.

Freddie H. Madsen (DF):

Lovforslaget her vedrører handicaptilgængelighed og adgang til at iværksætte undersøgelser af alvorlige ulykker, traditionelle ændringer vedrørende husbåde samt mulighed for at fastsætte regler om ombygning, om offentligt/privat samspil, om kommunalbestyrelsers dispositioner og om bidrag til en kommunal parkeringsfond.

Der er en revisionel ændring vedrørende husbåde, hvor kommunen får tydelig hjemmel til at kunne stille krav, og den er Dansk Folkeparti positivt indstillet over for. Det samme gælder ministerens adgang til at iværksætte offentlige undersøgelser i forbindelse med alvorlige ulykker som f.eks. Siemens Arenas kollaps. Der ville det have været rart at have en undersøgelseskommission parat til at rykke ud.

Vi kan lave en havarikommission, som selvfølgelig skal have adgang til alle tekniske data og uden dommerkendelse skal kunne kræve adgang til ulykkesstedet.

Når det drejer sig om handicaptilgængelighed i bestående bygninger, gives der med lovforslaget mulighed for, at ministeren ved ombygninger kan fastsætte regler om, at tilgængelighedsbestemmelserne også kan finde anvendelse til f.eks. indgangspartier, selv om ombygningen ikke berører indgangspartiet.

Bemyndigelsen kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af følgende af bygningsreglementets tilgængelighedsbestemmelser, nemlig krav om etablering af niveaufri adgang til bebyggelsen, krav om etablering af handicapparkeringsplads ved bebyggelsen, krav om indretning af handicaptoiletter i bebyggelsen og krav om installation af en elevator i bebyggelsen.

Det er Dansk Folkeparti meget positivt indstillet over for, dog mener vi, at der her er tale om endnu en lap til kludetæppet, og vi ønsker, at ministeren ville nedsætte et udvalg, der kunne se på, hvordan man i nybyggeri og ombygninger kunne gøre brug af dansk standard 3028, så vi fik indarbejdet plads i køkkenet, toiletet i nybyggeri, så vi, når vi engang bliver ældre, kunne blive boende i vores bolig.

I den forbindelse kunne jeg også godt tænke mig at spørge ministeren, om ministeren vil oplyse, hvorvidt han er indstillet på at lade sine embedsmænd drøfte en prioriteret liste over tilgængelighedsforslag med handicaporganisationerne.

Når det gælder offentligt og privat samspil om kommunale parkeringsfonde, ønsker vi, at ministeren nærmere uddyber bestemmelserne om kommunalbestyrelsens adgang til at indgå en aftale med private aktører om, at de private aktører kan disponere over en parkeringsfonds midler og etablere parkeringspladser, og om fastsættelse af reglerne for private aktørers adgang til at opkræve parkeringsafgifter.

Med disse ord er Dansk Folkeparti positivt indstillet over for forslaget.

Formanden:

Næste ordfører er fru Carina Christensen.

Carina Christensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi glade for, at regeringen nu tager initiativ til at øge handicappedes tilgængelighed også i eksisterende bygninger. Jeg kan forstå, at nogle mener, at regeringen burde være gået længere, end den gør i det her lovforslag. Til det er der efter min mening kun at sige, at tilgængelighed i eksisterende byggeri er en omkostningskrævende post, og det er derfor helt, helt nødvendigt, at man foretager nogle prioriteringer.

Med de prioriteringer, der ligger i det her lovforslag, sikrer vi mest tilgængelighed for pengene, hvilket vi i Det Konservative Folkeparti er meget tilfredse med. Vi synes også, det er rimeligt, at der fastsættes en maksimalgrænse på 12,5 pct., som betyder, at tilgængelighedsforanstaltningerne ikke skal gennemføres, hvis udgifterne hertil overstiger 12,5 pct. af de øvrige ombygningsomkostninger.

Der er tale om en balancegang. På den ene side skal vi tage hensyn til handicappedes behov for tilgængelighed til det eksisterende byggeri, på den anden side skal vi sikre, at byg-

ningsejerne ikke pålægges nogle meget store udgifter i forbindelse med ombygning af deres ejendomme, og vi mener, at der er fundet en god balance.

Kl. 16.05

Med lovforslaget får økonomi- og erhvervsministeren også bemyndigelse til at iværksætte offentlige undersøgelser af alvorlige ulykker i bebyggelser med henblik på at klarlægge den konkrete ulykkes begivenhedsforløb og tekniske årsager og også for at indsamle erfaringer, der kan forebygges, at der skulle ske lignende ulykker.

Byggeloven giver i dag ikke mulighed for at iværksætte offentlige undersøgelser af årsagerne til en ulykke eller til at kræve indsigt i andres undersøgelser. Så offentliggørelse af årsagerne til sådan nogle ulykker afhænger i dag alene af de private parters velvilje. Der er behov for at sikre mulighed for at iværksætte offentlige undersøgelser af ulykker i bebyggelser, hvor mange mennesker samles eller opholder sig, eller for at kræve indsigt i andres undersøgelser, og det er vi selvfølgelig positive over for at der nu gives mulighed for.

Lovforslaget indebærer også mulighed for at fastsætte bestemmelser om offentligt og privat samspil om kommunale parkeringsfonde, en mindre redaktionel ændring i byggeloven vedrørende regulering af husbåde og endelig en ændring af ressortfordelingen i statsbyggeloven. Heller ikke de tre elementer har vi nogen problemer med, og alt i alt kan Det Konservative Folkeparti støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg kan forstå, at den konservative ordfører ikke har nogen problemer med alle dem, der har indvendinger imod de 12,5 pct., omgåelsesmuligheder osv. Så vil jeg spørge, hvad fru Carina Christensen mener om det forslag, som Dansk Folkeparti netop er kommet med, og som også fremgår af et af høringssvarene, om at få nedsat et udvalg med relevante organisationer og prøve at se på, hvordan man over sigt kan få implementeret standard 3028, så man kan sige, at de omkostninger – for det er kendt, at der er omkostninger ved det her, og at det er en klar prioritering, vi er nødt til at foretage – kan blive strakt over nogle år.

Det forslag, som Dansk Folkeparti kom med, var faktisk ret godt, synes jeg, og da partiet jo er regeringens parlamentariske grundlag, vil jeg

spørge, hvad Det Konservative Folkeparti mener om det.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Først og fremmest vil jeg da sige, at jeg er meget glad for, at også Socialdemokraterne er enige i, at det vil være meget, meget omfattende at implementere DS 3028 i dets helhed, for det ville være meget, meget dyrt og også temmelig urealistisk.

Men som Venstres ordfører også var inde på, er der jo tale om en proces, hvor vi gradvis arbejder os frem. Jeg tror, at vi alle sammen er enige om, at vi ønsker at sikre så meget tilgængelighed som overhovedet muligt, men det skal også foregå på realistisk vis, og det skal være sådan, at de, der ejer ikke mindst de eksisterende bygninger, også har mulighed for at kunne gøre det inden for en rimelig prisramme.

Om man skulle nedsætte sådan et udvalg? Altså det kan vi da godt gøre i fremtiden, det vil vi da ikke være afvisende over for. Men her og nu synes jeg, det er et godt initiativ, der ligger i det her lovforslag. Vi synes, det er en god prioritering, der her er ramt, og derfor er vi sådan set her og nu meget tilfredse med status quo.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil blot klargøre, at en implementering af 3028 jo har to dele. Den ene er i forhold til nybyggeri, og der koster det faktisk ikke særlig meget, der er det et spørgsmål om omtanke. Den anden er i forhold til det eksisterende byggeri, og der er jeg enig i, at man er nødt til at finde en plan på lidt længere sigt, og det håber jeg ministeren indkalder til forhandling om.

Jeg vil godt spørge, og det er måske nok lidt drilagtigt spurgt, men alligevel: Praktiserende Arkitekters Råd har problematiseret, at der er nogle omkostninger for bygherrer, men det er blevet afvist at forelægge det for erhvervspanelet. Synes en konservativ ordfører ikke, at det kan være besynderligt, al den stund alt skulle forelægges erhvervspanelet, dengang Det Konservative Folkeparti var i opposition?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke er helt sikker på, at jeg forstår spørgsmålet. Er det Erhvervsudvalget, det skulle forelægges for? Erhvervspanelet?

Jeg beklager, men jeg må komme ned og spørge fru Jytte Andersen, hvad det er for et erhvervspanel, hun henviser til.

Formanden:

Skal vi lade fru Jytte Andersen få lov til at svare?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Ja, det synes jeg.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Der eksisterer et erhvervspanel, og både den nuværende og den tidligere regering har forpligtet sig til, at når der indføres lovgivning, som påvirker erhvervslivet og giver det nogle økonomiske byrder og belastninger, så skal de lovforslag forelægges et erhvervspanel, der foretager en vurdering af dem.

Jeg kan af høringssvarene se, at her siger Erhvervs- og boligstyrelsen, at det ikke har været forelagt, og man agter heller ikke at forelægge det. Det synes jeg faktisk er lidt problematisk, når de peger på, at det er forbundet med omkostninger for erhvervslivet.

Kl. 16.10

Formanden:

Gav det en afklaring for ordføreren?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Ja, det gjorde det. Jeg kalder det testpanelerne, men jeg er meget enig i, hvad det er for nogle paneler vi snakker om.

Jamen jeg er meget glad for de her testpaneler. Jeg synes altid, det er vigtigt, at vi fremlægger så mange lovforslag som overhovedet muligt for de her testpaneler. Om det her også skulle have været fremlagt for dem? Det kan man så sige.

For mig er det vigtigt, at de bliver brugt der, hvor der er tvivlsspørgsmål, hvor man er i tvivl, om de i det hele taget belaster erhvervslivet, og jeg vil sige, at ved lige netop det her lovforslag er man jo ikke i tvivl om, at selvfølgelig belaster det bygningsejerne, når de nu bliver pålagt at lave handicaptilgængelighed i deres eksisterende byggeri.

Det er jo åbenlyst, at selvfølgelig vil det være en omkostning, men det koster penge at få tilgængelighed.

Formanden:

Tak til fru Carina Christensen, og så er det hr. Homann.

Morten Homann (SF):

I SF synes vi, der er mange gode elementer i det forslag, som man har lagt frem, men vi kan alligevel ikke lade være med at ærgre os lidt over, at det forslag, som økonomi- og erhvervsministeren har fremsat her i Folketinget, enkelte steder virker en lille smule halvfærdigt.

Man kan f.eks. se på tilgængelighedsområdet. Der er ikke nogen tvivl om, at det er fremragende, hvis man sætter forslag i værk, som kan forbedre muligheden for at skabe tilgængelighed i det eksisterende byggeri. Derimod er det ærgerligt, at man ikke har taget skridtet fuldt ud og også er begyndt at forholde sig til, hvad det så er for nogle indholdsmæssige krav, der skal til, for at der også er tilgængelighed i virkelighedens verden.

Derfor skal tiltag som dem, der ligger i forslaget, efter SF's opfattelse kombineres med nogle indholdsmæssige krav, som kunne bestå i at tage del af standarden DS 3028, som flere tidligere ordførere også har været inde på, og implementere dem i bygningsreglementet, så man også sikrer, at de tiltag, der faktisk bliver lavet for at skabe tilgængelighed, også skaber tilgængelighed, som kan bruges i virkeligheden.

I samme ombæring er der stadig væsentlige områder, der står tilbage, ikke mindst hele boligområdet, hvordan man skaber tilgængelighed i boliger. Derfor vil jeg også godt markere en tilslutning til det forslag, der kom fra Dansk Folkeparti, om at lave et udredningsarbejde om, hvordan man kan få implementeret de enkelte elementer i DS 3028 over en periode.

Jeg vil sige specielt om tilgængelighedsbestemmelserne i det fremsatte lovforslag, at det er et særligt problem, som også er påpeget i ganske mange høringssvar, med den beløbsgrænse, der er indsat. Det giver uden tvivl en mulighed for at spekulere, og det giver nogle gråzoner, når man indsætter en beløbsgrænse, så vi vil meget gerne have belyst yderligere i udvalget, om ikke man kan finde en mere hensigtsmæssig løsning på det problem. Der er i hvert fald ikke nogen tvivl om, at der vil opstå en del nye problemer, hvis man gennemfører den løsning, som ministeren foreslår.

Hvis vi går videre til den anden hoveddel, som, ud over at det drejer sig om byggeri, ikke har ret meget med den første at gøre, så handler

det jo om undersøgelse af ulykker i byggeriet, og jeg vil selvfølgelig gerne rose økonomi- og erhvervsministeren for at have lyttet til bl.a. SF's ønsker om, at man skulle have en bedre mulighed for at lave undersøgelser, når der sker ulykker, som der f.eks. skete på Siemens Arena i Ballerup.

Igen må man sige, at det er ærgerligt, at man ikke har taget skridtet fuldt ud, som bl.a. SF foreslog, og har sagt, at det ikke skal være en politisk vurdering, at det ikke skulle være den til enhver tid siddende minister, som skulle beslutte, om der skulle foretages undersøgelser, men at det kunne være en faglig vurdering, hvornår der skulle undersøges, for at hæve over enhver tvivl, at der skal ske undersøgelser, når der er en saglig begrundelse for det.

Tilsvarende er det også lidt ærgerligt, at man ikke har taget skridtet fuldt ud i forhold til åbenheden omkring undersøgelsesprocessen.

Samlet set må man sige, at der er nogle skridt i det her forslag, som går i den rigtige retning, selv om vi gerne havde set, at man havde gjort arbejdet færdigt. Specielt når det drejer sig om beløbsgrænsen, er der brug for, at vi kigger nærmere på det under udvalgsarbejdet, men som udgangspunkt er SF positiv over for forslaget.

Formanden:

Tak til hr. Morten Homann. Næste ordfører er hr. Niels Helveg Petersen.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er jo noget af et blandingsforslag. Jeg kan uden videre på Det Radikale Venstres vegne sige ja til bemyndigelse til større indsigt i årsager til alvorlige ulykker i byggeriet, til ændring af byggeloven med hensyn til husbåde og til ændring i reglerne for kommunale parkeringsfonde. Det ser alt sammen fornuftigt ud. Det volder næppe de store vanskeligheder.

Kl. 16.15

For så vidt angår handicapområdet, har Det Radikale Venstre den 13. januar fremsat et forslag til folketingsbeslutning, B 103, hvor vi foreslår en væsentlig, skal vi sige, hurtigere gang frem på handicapområdet, når det drejer sig om tilgængelighed. Jeg vil henvise til det forslag, som bl.a. efterlyser kortlægning af det samlede boligbehov for alle grupper handicappede, som også omfatter en pulje på 200 mio. kr. over de næste 5 år til forbedring af tilgængeligheden på togstationer og andre kollektive trafikknudepunkter og indførelse af tilgængelighedskrav i

forbindelse med ejerskifte i liberale erhverv, som f.eks. sundhedsklinikker, apoteker, praktiserende læger, speciallæger, tandlæger, advokater og kulturinstitutioner.

Ikke mindst det sidste var jo muligvis et element, som kunne og burde bringes ind i forbindelse med behandlingen af forslaget her. Der er et særligt behov for at forbedre tilgængelighedskravene netop i liberale erhverv.

Vi vil i Det Radikale Venstre bruge behandlingen af dette forslag til at se, om vi ikke kan komme lidt længere, og så vil jeg da i øvrigt sige, at ministerens forslag under alle omstændigheder er en forbedring.

Formanden:

Tak til hr. Niels Helveg Petersen. Så er det fru Pernille Falcon som ordfører.

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil lige til start sige, sådan at jeg er sikker på at huske det, at jeg skal sige fra Kristendemokraterne, at de ikke har mulighed for at være til stede ved behandlingen her, og at de egentlig helst så, at forslaget blev delt op, så den del, der omfatter tilgængelighedsbestemmelserne, var for sig. De kan støtte anden del af forslaget, men i forhold til første del om tilgængelighedsbestemmelserne vil de gerne vide lidt mere om, hvordan ministeren vil udmønte den pågældende bemyndigelse i loven, inden de tager stilling. Det var bare, for at jeg huskede at sige det.

Enhedslisten opfatter overordnet set lovforslaget som baseret på positive tanker, men de konkrete forslag til forbedringer er simpelt hen ikke gode nok. Specielt i forhold til tilgængelighedskravet deler vi synspunktet fra Kristendemokraterne om, at lovforslaget egentlig skulle opdeles.

Alvorligst er maksimalgrænsen for tilgængelighedsforbedringer på 12,5 pct. af de samlede øvrige bygningsomkostninger. Enhedslisten er medforslagsstiller til et beslutningsforslag, B 115, der anderledes probat tager fat på tilgængelighedskravet. Måske skulle arbejdet med tilgængelighedsforslagene behandles under et i Boligudvalget. Det ville nok være mere hensigtsmæssigt.

Høringssvarene viser i hvert fald, at der i handicaporganisationerne er en stor usikkerhed om, hvordan denne maksimalgrænse helt konkret er fundet. Hvilke beregninger ligger til grund for de 12,5 pct.? Er der en faktisk begrundelse for niveauet? Kommentarerne i notatet fra

økonomi- og erhvervsministeren giver ikke svaret på det. Som vi ser det, er der meget, der tyder på, og det fremgår også af høringssvarene, at det bliver for nemt at sno sig uden om kravet. Der deler vi synspunkterne fra Socialdemokratiet.

Et høringssvar fra et arkitektfirma påpeger, at det ikke giver nogen mening at indføre en maksimalgrænse, idet tilgængelighed bør være indarbejdet i et godt gennemarbejdet ombygningsprojekt. Det vil derfor ikke være muligt at udskille tilgængelighedskravene økonomisk.

Langt alvorligere er elevatorproblemet, der er rejst af De Samvirkende Invalideorganisationer, hvor det i ministernotatet siges, at det er for dyrt at kræve elevator installeret i erhvervsbyggeri til service og administration. Det er ganske enkelt helt uacceptabelt, og det modsiges da også i en senere kommentar, hvor det konstateres, at langt de fleste handicappede vil være beskæftiget i netop erhvervsbyggeri til service og administration. Der skal kigges på det under udvalgsarbejdet, for det handler jo ikke kun om dem, der kommer som kunder, men også om dem, der arbejder i bygningerne.

Det antydes i flere høringssvar, at der er for meget elastik i afgrænsninger og definitioner, og derfor må lovforslaget gennemgås igen under udvalgsarbejdet.

Vedrørende undersøgelse af byggerier i forbindelse med alvorlige ulykker ser vi det som et problem, som vi allerede nu vil bede ministeren udarbejde en juridisk vurdering af. Der nedsættes et ekspertudvalg, der skal undersøge baggrunden. Det er fint nok. Udvalget får så adgang til alt eksisterende materiale, men det begrænses så af det almindelige forbud mod selvinkriminering.

Det er ikke sådan, at vi ikke vil overholde gældende bestemmelser, men vi har brug for at få en afklaring under udvalgsarbejdet af, hvad det indebærer af begrænsninger. Det kan vi ikke helt gennemskue på nuværende tidspunkt.

Kl. 16.20

Forslaget om, at husbåde skal omfattes af byggeloven og byggesagsbehandles, kan vi i Enhedslisten tilslutte os.

Det sidste, som er bunket med ind i forslaget, vedrører ændring af de kommunale parkeringsfonde. Der har Enhedslisten den helt principielle holdning, at der skal etableres det nødvendige antal handicappladser, men ellers skal behovet for parkeringspladser mindskes for derved at gøre byggeriet billigere. Vi ønsker en forbedring af den kollektive trafik i stedet.

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget i dets helhed, som det ligger.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil selvfølgelig godt beskæftige mig med hele lovforslaget, men specielt med tilgængeligheden.

Med hensyn til forslagets tilgængelighedsdel vil jeg sige, at jeg faktisk er stolt af, at vi er den første regering, som har taget initiativ til at forbedre den generelle tilgængelighed ved ombygninger i det eksisterende byggeri.

Det fremgår af høringssvarene, at specielt handicaporganisationerne har ønsket en mere vidtgående ændring, det er forventeligt, men vi skal også sørge for, at der er sammenhæng mellem økonomi og øget tilgængelighed, for tilgængelighed er dyr.

Tilgængelighed er dyr, derfor er det en vigtig forudsætning for lovændringen, at vi skal sætte ind med foranstaltninger, hvor samfundet opnår mest mulig tilgængelighed for pengene.

Lovændringen vedrører de bygninger, hvortil en forbedret tilgængelighed vil komme flest muligt handicappede til gode, nemlig offentligt tilgængeligt byggeri og erhvervsbyggeri til service og administration.

Det er for det første bygninger, hvor alle mennesker, også handicappede, kommer jævnlige, og for det andet bygninger, hvor handicappede ofte vil være beskæftiget eller kunne beskæftiges.

For at sikre balancen mellem hensynet til de handicappede og de økonomiske byrder, som den enkelte bygherre pålægges, fastsættes en maksimalgrænse på 12,5 pct. Hermed sikrer vi, at den enkelte bygherre ikke pålægges urimelige økonomiske byrder ved ombygningen.

Som det fremgår af høringssvarene, er der en vis skepsis over for maksimalgrænsen. Vi skal dog tage hensyn til modstridende interesser, nemlig økonomi, accept af den enkelte ejer og samfundets ønsker om øget tilgængelighed. Det er min opfattelse, at den bedste løsning på det problem er maksimalgrænsen.

Som det fremgår af høringssvarene, er der en vis bekymring for, at bygherrerne vil forsøge at omgå maksimalgrænsen, så de ikke skal lave tilgængelighedsforanstaltninger. Derfor vil vi udarbejde en vejledning med bl.a. vejledende priser på tilgængelighedsforanstaltningerne, så kommunerne kan se, om bygherren forsøger at snyde.

Vi stiller kravene som en samlet pakke, for der er altså en sammenhæng mellem de enkelte tilgængelighedsforanstaltninger. Hvis vi ikke stiller kravene som en samlet pakke, kan vi stå i den lidt absurde situation, at handicappede faktisk ikke er stillede bedre end før, selv om der er foretaget en bekostelig tilgængelighedsforbedring.

Hvis der ikke er lavet handicaptoilet i en bygning, nytter det ikke meget, at der er lavet niveaufri adgang, fordi den handicappede vil skulle forlade stedet for at komme på toilettet. Det samme vil være tilfældet, hvis den handicappede ikke kan parkere udenfor, så er niveaufri adgang heller ikke til den store nytte.

Debatten om tilgængelighed til byggeri kommer ofte til at handle om, at regeringen ikke vil gøre standarden DS 3028, »Tilgængelighed for alle«, retligt bindende gennem lovgivning. Det vil vi altså fortsat ikke, og jeg vil gerne gentage, hvorfor DS 3028 bør forblive en frivillig standard.

For det første skal der være plads til, at bygge Lovgivningens tilgængelighedsbestemmelser skal kunne opfyldes på flere måder og ikke kun på den måde, som anvises i DS 3028. DS 3028 stiller nogle meget detaljerede krav til f.eks. toiletter, som skal være af en ganske bestemt højde. Jeg mener, at man selv skal have mulighed for at bestemme, hvor højt ens toilet skal være, og jeg vil heller ikke bindes af, at et køkken skal indrettes på en ganske bestemt måde.

For det andet bliver det meget dyrt at gøre DS 3028 retligt bindende. Vi skønner, at skulle man blot gå hen og gøre 3028 retligt bindende, ville det samlet koste omkring 14 mia. kr.

Jeg kan også forstå på et par af ordførerne i dag, at man begynder at sige, at nu er det jo ikke det hele, der skal, og nu må vi se på det. Det er da altid noget.

Ser vi alene på det offentligt tilgængelige byggeri, ville det koste 1,8 mia. kr. at gøre kravene i DS 3028 retligt bindende, og det fremgår af et skriftligt svar, S 1245, til hr. René Skau Bjørnsen. Der er altså store omkostninger forbundet med at gøre DS 3028 retligt bindende, uanset om vi tager det hele eller kun en del af det.

Kl. 16.25

Det må imidlertid også forventes, at en så kraftig omkostningsforøgelse vil medføre, at mange, både offentlige og private bygherrer, må opgive de planlagte projekter.

Hvis 3028 gøres retligt bindende, vil det især betyde, at det bliver meget dyrt at bygge om og

bygge til. Der er altså fare for, at tilgængelighedskravene gør, at det er så dyrt at om- og tilbygge, f.eks. i almindelige boliger og sommerhuse, at meget få ønsker eller har råd til at gøre det.

Jeg mener faktisk, at vi i dagens bygge Lovgivning har fundet et fornuftigt niveau for tilgængelighed. Vi har taget fat på problemet om den manglende tilgængelighed i det eksisterende byggeri. Det er en opgave, der tager mange år, der varer længe, der koster mange penge. Det har man sagt i utallige regeringer, nu bliver der gjort noget ved problemerne.

Jeg synes også, jeg vil nævne herfra i dag, at Siemens Arena-sagen har lært os, at der skal være adgang til at iværksætte offentlige undersøgelser i tilfælde af alvorlige ulykker i bebyggelser, hvor mange mennesker samles eller opholder sig.

Offentligheden skal også have adgang til oplysninger om de tekniske årsager til ulykken ved undersøgelser, som foretages af private. Derved undgår vi dobbeltarbejde i form af to eksperthold, som skal undersøge samme sag. Undersøgelsen og oplysninger fra undersøgelser, som andre har iværksat, skal bruges til at kortlægge ulykkens begivenhedsforløb og de tekniske årsager og ikke fastlægge ansvarsforhold. Derved beholder det private voldtgiftssystem sin funktion.

Vi laver en fleksibel ordning, hvor en undersøgelse kan skræddersyes til den pågældende type ulykke. Derved er ordningen mindre ressourcekrævende end en permanent havarikommission.

Der kan kræves adgang til et ulykkessted uden retskendelse. Det er af afgørende betydning, at de sagkyndige, som udpeges til at gennemføre undersøgelsen, hurtigt kan sikre sig de beviser, som kan medvirke til opklaringen af ulykkens tekniske årsager. Grunden til, at hurtig adgang til ulykkesstedet har stor betydning, er, at beviser bl.a. i form af brudte bygningsdele eller fysiske forhold på ulykkesstedet ellers kan risikere at forandres eller forsvinde, f.eks. på grund af vejret.

Som det fremgår af hørings svarene, foreslås det, at der laves en indberetningspligt for næstenulykker. Det er nok ikke helt den bedste idé. En bred, anvendelig definition af, hvornår en bygherre skal indberette sådanne næstenulykker, vil i givet fald blive upræcis. De få indberetninger, der kan komme, vil således med stor

sandsynlighed give et skævt billede af virkeligheden.

Lige om de kommunale parkeringsfonde vil jeg oplyse, at regeringen ønsker generelt at fremme private aktørers deltagelse i offentlige opgaver.

Så vil jeg sige om de bemærkninger, der er fremkommet under debatten, ikke mindst af fru Jytte Andersen, tidligere by- og boligminister, at det jo må glæde fru Jytte Andersen, at regeringen nu har sat så mange penge i sving på handicapområdet. Jeg står her med en liste, hvoraf det fremgår, at man i Økonomi- og Erhvervsministeriet, i Beskæftigelsesministeriet, Kulturministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Socialministeriet, Trafikministeriet og Undervisningsministeriet i alt i perioden 2002-2004 har brugt over 1 mia. kr.

Jeg hørte også fru Jytte Andersen næsten sige, at denne regering ikke gør ret meget for de handicappede. Det gør en lille smule ondt, når man er koordinationsminister på det her område og ved, at man i perioden fra 2003-2008 har afsat i alt 300 mio. kr. til tilgængelighed til det almene byggeri; at der er afsat 37 mio. kr. til fysisk handicappede; at når man taler boliger og service, har man i kommuneaftalen en dispensationsramme på 350 mio. kr. i tidsrummet fra 2003-2006; at det indebærer investeringer på ca. 700 mio. kr.; at der i forbindelse med udmøntningen af satspuljen for 2004 er afsat 546 mio. kr. til at forbedre handicappedes boligforhold i en 3-årig periode; at der er friere valg på boligområdet, som også gavner de handicappede; at der er en styrket indsats for at få mennesker med handicap i arbejde; at der er afsat 18 mio. kr. til skånejob og deltidsbeskæftigelse for handicappede; at der er afsat 19 mio. kr., heraf de 10 mio. kr. til handicappuljen, som har til formål at støtte projekter, som medvirker til at lette handicappedes adgang på arbejdsmarkedet; at der er afsat 4,7 mio. kr. til en ordbog over dansk tegnsprog; at der er brugt 1,5 mio. kr. til etableringen af netportalen; at der er afsat permanent 25 mio. kr. til tillægsstipendier til handicappede; at der i forbindelse med handlingsplanen vil blive afholdt udgifter til etablering af ramper på S-togs-stationer med 35 mio. kr.; at der derudover i finanslov 2004 er afsat yderligere 50 mio. kr. til tilgængelighedsforbedringer på stationer; at der er afsat 2 mio. kr. til tilgængelighedsmærkningsordning; at der er afsat 5 mio. kr. til en investeringspulje

til det danske sekretariat for EU-netværk vedrørende universelt design omkring vores it-handlingsplan; at der er afsat 1 mio. kr. til tilgængelighedsportalen; at der er afsat 24 mio. kr. til udvidelse af ledsageordningen; at der er afsat 35 mio. kr. i en 4-årig periode i forbindelse med udmøntningen af satspuljen; at der til styrkelse af genoptræning af hjerneskadede er afsat 46 mio. kr. Jeg kunne egentlig blive ved lidt.

KL 16.30

Jeg ved jo godt, at der ikke er så mange ordførere tilbage i salen, men jeg ved også, at der sidder nogle derude og ser fjernsyn, og det med, at denne regering på det her område ikke har gjort ret meget, passer ikke.

Det er en handlingsplan for 2003, hvoraf de fleste punkter er ført ud i livet. Der er et flertal bag, og jeg ved godt, at det er bredt her i Folketinget, man er enig om at bevilge pengene. Men for første gang i mange år er der faktisk sat rigtig, rigtig mange penge af på handicapområdet, og derfor synes jeg, det gør en lille smule ondt, når man sådan lidt nonchalant peger på, at der nok ikke er sket så meget. Det er der, og det vil der vedblive at ske.

Så vil jeg sige til hr. Freddie H. Madsen, at som jeg har nævnt, har vi jo brugt mange penge på handicapområdet, omkring 1 mia. kr. på nye initiativer her inden for et par år, og det her lovforslag, L 106, lyder til ikke at være så meget, men det vil faktisk koste omkring 400 mio. kr. i de næste 3 år, og heraf skal staten skal betale de 120 mio. kr. til kommunerne i DUT-kompensation.

Det vigtigste for regeringen er, at vi får mest mulig tilgængelighed for pengene. Vi er selvfølgelig villige til at se på, om vi ved at prioritere på en anden måde kan opnå mere tilgængelighed for pengene inden for den samme ramme.

Hvis handicaporganisationerne vil opstille en liste over de tilgængelighedsforslag, som de finder vigtigst, så vil jeg gerne herfra tilkendegive, at så er mine embedsmænd selvfølgelig klar til at møde dem og drøfte indholdet af omkostningerne.

Nu har vi et lovforslag, der for første gang virkelig tager fat i det, vi kalder det eksisterende byggeri, hvor der kommer kroner og øre bag, og så er vi selvfølgelig hele tiden klar til, at vi inden for de rammer, som nu engang er til rådighed inden for regeringens økonomi, kan lave de forbedringer for de handicappede, som er mulige.

Formanden:

Tak. Ministeren må gerne blive stående her på talerstolen, for der er en kort bemærkning fra fru Jytte Andersen.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg må sige, at der er nogle, der har leget med regnemaskinen, hvis man kan få en implementering i nybyggeri til at koste 14 mia. kr. Kan ministeren ikke se, at hvis man tænker tilgængelighed ind på den pragmatiske måde fra starten, som handicaporganisationerne beder os om, så vil det være et par procent af byggesummen, for at man kan planlægge sådan, at byggeriet kan blive tilgængeligt, såfremt det bliver nødvendigt?

Det er ikke sådan, at alle skal have handicap-toiletter. Det er ikke sådan, at alle skal have flyvende køkkener, eller hvad det nu hedder. Men vores bygningskonstruktioner skal være indrettet sådan, at det kan blive tilgængeligt. Det kan aldrig nogen sinde blive 14 mia. kr.

Så vil jeg godt rette en misforståelse. Det, jeg har forholdt mig kritisk til, er det her forslag, som jeg ikke synes er godt nok. Det er et stykke vej, men man kunne have gjort det bedre, og jeg synes, det er dybt problematisk, at det er så nemt, som det tilsyneladende er efter alle høringssvarene, at omgå de 12,5 pct., hvilket kan betyde, at der ikke kommer ret meget ud af det, hvad der ville være dybt beklageligt.

Jeg har ikke kritiseret regeringens indsats på handicapområdet generelt. Jeg har forholdt mig til det her forslag.

Kl. 16.35

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige, at det her forslag jo hele tiden er afmålt efter, hvor meget øget tilgængelighed vi kan få for pengene i det eksisterende byggeri.

Jeg tror, at fru Jytte Andersen og mange andre også er enige med regeringen i, at det er nødvendigt at få taget hul på at øge tilgængeligheden i det eksisterende byggeri. Alle ved også, at hvis man skulle begynde at anvende DS 3028 på trapper, elevatorer osv. i det eksisterende byggeri, så blev der ikke gjort ret meget.

Vi er selvfølgelig klar over, at der er kommet nogle indsigelser mod 12-procentsgrænsen. Nu må vi høre, hvad der bliver sagt under udvalgsbehandlingen, men vi vil sørge for, at kommu-

nerne sidder med nogle ordentlige redskaber, så man ikke kan snyde på vægten.

Men det er jo hele tiden en afvejning af, hvor meget det koster. Hvor mange penge er der til rådighed? Hvor mange penge skal staten aflevere ude i kommunerne, når vi kommer med et regelsæt om at gøre noget ved det eksisterende byggeri?

Men jeg er da glad for, at der er nogle ordførere her i dag, der roser regeringen for endelig at tage fat på at gøre noget ved det eksisterende byggeri. Det er jo også sådan, at når vi skal tale nybyggeri og andet, er jeg klar til at se på, om man kan implementere noget. Jeg kunne forstå, at man ikke skulle komme med en stor pose penge, det var det, der fremgik af fru Jytte Andersens tale.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 116: Forslag til lov om ændring af lov om en rejsegarantifond. (Sekretariatsbetjening og finansiering af et rejseankenævn, ændringer i garantiskalaerne, indførelse af et målrettet tilsyn og omlægning af reglerne for betaling af bidrag).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(FremSAT 17/12 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Christian Lund Jepsen (V):**

Venstre kan støtte lovforslaget om ændringer af loven om en rejsegarantifond. Det var påkrævet med visse ændringer på baggrund af den udvik-